

<i>preek</i>	5 maart 2023
<i>serie</i>	Wandelen met God
<i>thema</i>	Week 6: Op naar de eindbestemming
<i>tekst</i>	Openbaring 19:7-8 BGT: De bruiloft van het lam gaat beginnen.
liturgie:	Opwekking 585 (There is a day that all creation is waiting for, a day of freedom and liberation for the earth)
<i>gesproken votum, groet, amen</i>	
<i>de tien regels van God (uit Exodus 20)</i>	DNP Psalm 139:1,2,8 (Heer, U doorgrondt mij, U ontwart al de geheimen van mijn hart)
<i>gebed</i>	Kerkboek 119a (Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Openbaring 19:1-10 BGT</i>	
<i>preek</i>	LvdK Gezang 300:1,6 (Eens, als de bazuinen klinken, rest er niets meer dan te zingen)
<i>geloofsbelijdenis van Nicea</i>	
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 294 (Glorie, glorie, glorie aan het Lam)
<i>zegen met gesproken amen</i>	

inleiding op de bijbellezing

Het boek Openbaring is niet makkelijk te begrijpen. Maar de grote lijn van het boek is duidelijk: God is in control!

Dat was zo in het verleden (ook al zijn er afschuwelijke dingen gebeurd): God is in control! Dat klopt vandaag (ook al heb je misschien de neiging om daar vraagtekens bij te zetten door wat je zelf meemaakt): God is in control! En dat blijft gelden als we naar het einde toe gaan (ook al maak je je vreselijk zorgen over de toekomst en vind je het misschien zelfs eng): God is in control!

Hij regeert. Johannes vertelt daarover, bijvoorbeeld in Openbaring 14.

Een engel doet een laatste oproep aan alle mensen: *Heb eerbied voor God en vereer hem, want de dag van zijn oordeel is gekomen. Eer de God die de hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en de waterbronnen* (Op. 14:7 BGT).

Een andere engel roept het uit: *Aan de macht van de grote stad Babylon is een einde gekomen. De stad leek op een hoer die iedereen verleide. Maar nu is haar tijd voorbij* (Op. 14:8 BGT).

Kort daarna hoort Johannes nog iets. Iemand zegt vanuit de hemel: *Gelukkig zijn vanaf nu de mensen die in Christus geloven als ze sterven* (Op. 14:13a BGT).

De Heer regeert!

Laten we nu luisteren naar wat Johannes ons vertelt in Openbaring 19 vers 1-10.

preek

Het valt niet mee om aan mensen in de tropen uit te leggen wat een winter is.

Wie het nooit zelf heeft meegemaakt, kan zich nauwelijks voorstellen dat je gewoon buiten kunt zijn als het vriest. Leven in een diepvries, hoe doe je dat? En voor mensen in de tropen is schaatsen iets wat ze niet kunnen bevatten. Dat (in strenge winters) zelfs grote meren compleet dichtvriezen; dat is onvoorstelbaar als je het nooit zelf gezien hebt. En dat er dan mensen zijn die schoenen aandoen met daaronder scherpe messen en dat ze daarop over die meren zwieren ...; mensen in de tropen kunnen zich er niets bij

voorstellen.

Net zo hebben wij geen beeld bij wat ons te wachten staat.

Je weet niet wat er morgen gaat gebeuren. Je kijkt vooruit, hoopvol of angstig of verlangend. Je beseft dat het leven verandert en dat merk je ook. Je ziet om je heen mensen ouder worden, ziek worden, aftakelen, overlijden. Maar wat het betekent als dat met jou gebeurt, dat weet je niet.

God kondigt aan dat er een nieuwe wereld komt. Nou, dat is onvoorstelbaar. Je kunt er echt niet bij dat er een einde komt aan deze wereld en aan ons huidige leven. Daar heb je echt geen beeld bij.

God wil je een handje helpen.

Hij wil je voorbereiden op wat gaat komen. Hij wil je daar een idee van geven, zodat je er naar gaat verlangen, zodat je er op gericht raakt, zodat je er rekening mee houdt.

Hij gebruikt beelden uit het dagelijks leven.

Zo probeert hij je duidelijk te maken hoe geweldig de nieuwe wereld is die komt. De Bijbel staat vol met zulke beelden; de beelden buitelen soms over elkaar heen, vooral in het boek Openbaring. Openbaring 19 vers 7 en 8 is daar een mooi voorbeeld van. Daar gaat het over een bruiloft. Nou. Daar kunnen we ons wel iets bij voorstellen. De wereld die komt, lijkt op een bruiloftsmaal. Je gaat samen lekker eten en drinken. Dat is genieten! Wat een geluk als je erbij mag zijn. De gasten zijn enthousiast. De bruid is precies zoals je het verwachten mag. Ze ziet er stralend uit; zulke mooie kleren! Je kunt zien hoeveel ze van haar bruidegom houdt. De bruidegom is helemaal verliefd op zijn bruid. Met dat beeld kun je wel wat. De nieuwe wereld die komt, is echt een mooie wereld. Een feest!

Maar er ontstaat meteen ook een soort van kortsluiting.

Want de bruidegom ... Da's apart: de bruidegom van Openbaring 19 is een lam. Wat raar! Dat past niet in het beeld van de bruiloft. De beschrijving in Openbaring 19 roept vragen op.

Waarom is de bruidegom *een lam*? en wie is *zijn bruid*? en wie zijn *de gasten* op het feest?

Laten we maar beginnen bij *de bruid*. De bruid: dat zijn de mensen die bij God horen.

Die mensen vormen samen een volk. Voor dat volk worden in de Bijbel allerlei beelden gebruikt. Je komt regelmatig tegen dat Gods volk wordt aangeduid als de *vrouw* van God. Dat zie je bijvoorbeeld gebeuren in Jesaja 54.

God was met zijn volk getrouwd maar zijn vrouw is Hem ontrouw geworden.

Ze hoopte op leuke cadeautjes van allerlei minnaars. Ze wist dat het niet oké was, werd er ook op aangesproken, maar ging gewoon door: second love, stiekeme verhoudingen; ze had zelfs openlijk meerdere minnaars. Toen heeft God zijn volk verstoten. Hij wilde niets meer weten van de vrouw van zijn jeugd. Zo wilde Hij haar duidelijk maken dat het Hem ernst was, dat Hij de enige voor haar wilde zijn. Dat was zo ellendig voor haar! Ze was net zo onbeschermd als een weduwe; in die tijd stond je er als weduwe echt alleen voor. Ze had geen hoop voor de toekomst want ze had geen kinderen die voor haar konden zorgen. God was heel boos op haar gedrag en op haar keuzes en wilde op deze manier niets van haar weten. Ze was er wanhopig aan toe.

In die situatie kondigt Jesaja een actie van God aan.

Er gaat iets veranderen in de ellendige situatie van Gods volk. Deze vrouw moet haar tent maar alvast groter maken want er komt gezinsuitbreiding. Ze krijgt een hele rij kinderen want haar man komt bij haar terug. Is hij ineens alles vergeten? Maakt het niet meer uit wat ze deed? Vindt hij dat hij achteraf gezien te hard heeft gereageerd op haar keuzes? Nee. Maar hij is de vrouw van zijn jeugd niet vergeten. Hij bevrijdt haar uit haar situatie en zij laat zich bevrijden en is daar dankbaar voor want ze ontdekt dat zijn liefde voor haar eindeloos is. Hij zal zijn vrouw nooit meer in de steek laten. Nou, als je dat

kunt (ondanks opzettelijke ontrouw toch verder gaan met de ander) dan houd je wel erg veel van hem/haar.

In Openbaring 19 wordt dat afgerond, met een bruiloft.

Het wordt geen klein privéfeestje met een bruid die zeker niet in het wit is. Nee! De bruid ziet er prachtig uit. Weet je wat ze aan heeft? Het zijn prachtige kleren: alle goeie daden die ze gedaan heeft. God heeft dat voorbereid en klaargelegd, en zij mag ermee pronken. Ze komt echt schitterend voor de dag. Geweldig hè?!

De bruid: dat zijn de mensen die bij God horen.

En dan *de bruidegom*. De bruidegom: dat is Jezus Christus.

Jezus Christus wordt in de Bijbel wel eens vergeleken met een *leeuw*. In Openbaring 5 wordt Hij “de Leeuw van Juda” genoemd. Hij lijkt op een leeuw; dat wil zeggen: Hij is net zo sterk als een leeuw, Hij kan vechten als een leeuw, Hij roept ontzag op als een leeuw. Maar het bijzondere is dat Jezus Christus zich in Openbaring 5 niet laat *zien* als een leeuw.

Hij laat zich in het boek Openbaring vooral kennen als een *lam*.

Dat lijkt schattig hè? Zo’n lammetje, ach wat leuk, zo’n klein diertje; het beestje loopt te dartelen en te springen; het zoekt af en toe z’n moeder.

Maar dit lam staat erbij of het geslacht is. Dat is zielig! Op het eerste gezicht wekt dit lam geen ontzag. Als je een lam ziet, zeg je niet: sjonge! wat een dier! moet je z’n poten zien! moet je z’n kop zien! Bij een leeuw kun je dat zeggen maar bij een lam niet, en al helemaal niet bij een lam dat geslacht is. En toch wordt in het boek Openbaring “het lam” bijna een vaste titel voor Jezus Christus.

Een paar voorbeelden:

De *tegenstanders* van het lam zijn doodsbang voor Hem en zouden willen dat de bergen en rotsen op hen vallen, zodat God hen niet kan zien en zodat ze beschermd zijn tegen de woede van het lam (Op. 6:16).

De *medestanders* van het lam hebben schone kleren omdat ze hun kleren hebben gewassen in het bloed van het lam. Dankzij het lam zijn ze rein en kunnen ze met het feest van God meedoen. Ze zullen geen enkele verschrikking meer meemaken want het lam is hun herder en Hij zorgt perfect voor hen (Op. 7:14-17).

Hij is nog eens een bruidegom!

Hij heeft alles voor zijn bruid over gehad om haar volledig eerherstel te geven. Daarvoor heeft Hij willen lijden op een onbeschrijflijke manier; daarvoor is Hij zelfs gestorven. Kun je nagaan hoeveel Hij hield van zijn meisje, zijn vrouw, zijn bruid! Dat zijn wij! de mensen die bij God horen! Wij zijn samen zijn meisje voor wie Hij alles over had, zelfs zijn leven. Je kunt nog aan Hem zien dat Hij geslacht is, maar Hij *staat* er weer! En zijn meisje staat naast Hem, als *zijn* stralende bruid, in haar schitterende bruidskleding waar niets aan mankeert dankzij haar bruidegom.

Jezus Christus: *het lam van God*.

Tenslotte nog *de gasten*. De gasten: dat zijn de mensen die bij God horen.

Normaal gesproken is er een duidelijk verschil tussen de bruid en de gasten. Maar in Openbaring 19 lijkt het wel of er helemaal geen verschil is. De bruid en de gasten vallen daar samen: Gods volk is de stralende bruid en tegelijk zijn de mensen van Gods volk de feestgangers die samen genieten van het bruiloftsmaal. Zo probeert God ons een indruk te geven van wat er komen gaat.

Maar de nieuwe wereld is zo anders dat je het niet echt snapt. God gebruikt voor de beschrijving van die nieuwe wereld woorden die wij kennen en beelden die met ons leven te maken hebben, maar het gaat toch je begrip te boven omdat het verwijst naar

iets wat totaal anders is. Je moet het gaan meemaken en dan pas snap je het. Zoals mensen in de tropen pas echt door hebben wat schaatsen is als ze zelf een strenge winter meemaken, zelf de kou voelen, zelf op de harde ijsvloer gaan staan, zelf proberen te schaatsen.

Waar het precies op uitloopt met de wereld die komt ... Dat is moeilijk te zeggen. Maar het is wel duidelijk dat het uitloopt op een groot feest. Je kunt het vergelijken met een bruiloftsmaal. De gasten zijn blij met het bruidspaar; ze genieten van het samen zijn; ze toosten op het goede leven; ze brengen dank aan God die zetelt op de troon en ze bewijzen eer aan het lam.

God verzamelt de gasten.

Hij nodigt je uit om mee te doen met het bruiloftsmaal. Wat een geluk is het dat je bent uitgenodigd. God vindt het belangrijk dat iedereen op de hoogte is van de uitnodiging. Johannes krijgt daarom de uitdrukkelijke opdracht: *Schrijf het op!* Iedereen moet weten dat 'ie welkom is. Want het wordt geen klein feestje! Het aantal gasten is niet te tellen.

We mogen samen toeleven naar dat feest. We mogen ons er samen klaar voor maken.

Beleef samen de voorpret. Dat is een cadeau van God! Nu al kunnen we uitkijken naar een groot feest.

Ik hoop dat je niet de moed verliest als het leven pijn doet. Ik bid dat je dan niet afhaakt maar blijft wandelen met God. Laten we onze eindbestemming nooit vergeten. We zijn op weg naar een bruiloft! en ook jij bent welkom als gast

Gooi de uitnodiging die je ontvangen hebt, niet weg! Bekijk hem met aandacht en laat tot je doordringen: ik ben uitgenodigd! ik mag ook naar dat feest! ik mag er bij zijn! wat een geluk!

Bereid je voor op dit feest. Je bent welkom! *Dat heeft God gezegd, en het is betrouwbaar.* Je kunt er helemaal van op aan.

Amen.